

0305 – 5. mars

Av Gud er dere i Kristus Jesus. Han som er gjort til vår visdom fra Gud og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning. 1Kor 1: 30.

Blant de mange forskriftene i den gamle pakt om hvordan påskelammet skulle etes, har vi også den at det skulle etes opp helt. Ikke noe av lammet måtte bli igjen til neste dag. Var der noe som ikke ble spist opp, skulle det brennes opp.

Legg merke til dette! Hele lammet skulle etes. Forstår du hva Herren vil tale til deg gjennom dette? Du får ikke lov til å ta til deg av Kristus bare det som smaker deg. Du må la ham få slippe inn hos deg fullt og helt, slik som han er gitt oss av Gud, som vår visdom, vår rettferdighet, vår helliggjørelse og forløsning.

Her går det ikke an selv å velge ut, tenke og gjøre oss opp noe som helst om veien til frelse. Nei, den er forlenget gjort ferdig og forkynt av Gud. Du skal bare høre og la det få innta deg.

Den som ikke vil holde påske, får lov å slippe. Men den som vil, skal gjøre det slik Skriften viser, – og Lammet må ikke stykkes opp. Det skal etes helt!

Noen skjærer i stykker Lammet, og tar bare imot Kristus til visdom, som en profet, og nyter hans herlige lærdommer. Men ikke noe mer! De behøver ikke ham selv i noe som helst forhold. Ikke er de i syndenød, slik at de trenger å motta hans forsoning som sin rettferdighet, – de behøver ham ikke som yppersteprest.

Heller ikke får han bli kongen deres, og regjere over dem, eller bli deres helliggjørelse og forløsning. Disse filosoferer bare over kristendommen, og har alt sammen bare i hodet. Der har de det ordnet i klare læresetninger og begreper. Men de begynner aldri å anvende dette på seg selv, sitt eget hjerte og liv.

Å, for et skuespill disse menneskene driver med overfor Den Hellige Gud! Det er til slike som bare selv tenker ut sin kristendom, Herren en gang skal si: «Hadde dere vært blinde, hadde dere ikke hatt noen synd. Men nå sier dere: Vi ser. Derfor er dere fremdeles skyldige».

Andre vil bare ha Kristus som forbilde til helliggjørelse, og tror at på den måten blir han vår rettferdighet. Disse vil ha Kristus til konge. De er bare opptatt med å følge etter ham, hva de selv skal gjøre og være. De legger vekt på ydmykhet, bønn, avhold osv. Og dermed gir de inntrykk av å være de mest alvorlige kristne.

Men i alt dette skjuler det seg en dyp innbilning om betydningen av denne deres alvorlige kristendom. Derfor blir de aldri elendige og helt fortapte syndere, som bare finner liv og trøst i Kristi soningsdød.

De bekjenner med sin forstand klart og tydelig troens lære, slik den bokstavelig lyder. Men hjertet deres har funnet sin hvile i alt det de er eller skal utrette i kristelig aktivitet.

Derfor er dette også «sangen i deres munn». Ikke den sangen de frelste synger på Sions berg, om «Lammet som ble slaktet og har kjøpt oss tilbake til Gud med sitt blod». Men om Lammet som vårt forbilde som har helliget oss med sin Ånd.

Dette viser at hjertets egentlige skatt og trøst ligger i en forandring som har skjedd i og med dem. Ikke i det Lammet selv med sitt blod kjøpte til oss. Og hva skal vi så si til dette? Jo, her må vi si at denne deres alvorlige kristendom er nok vel og bra. Men problemet er bare at dermed kommer dere ikke dypere. Dere kommer aldri så langt at dere skjems overfor Gud over all deres kristendom, blir fattige og helt fortapte syndere som ser at alt sammen er elendig i Guds øyne. Ser at for ham er det bare én ting som gjelder: Lammet, som er slaktet og har kjøpt oss tilbake til Gud med sitt blod.

Så er det også noen som nok vil ha Kristus som sin forsoner, men ikke som sin helliggjørelse. Det er disse kjødelige kristne som vandrer sammen med de andre i de kristnes lille flokk. Som gjerne vil lytte til dette herlige budskapet om at ingen synder fordømmer oss, og ingen gode gjerninger frelser oss. Men som ikke vil høre noe om å bli Kristi etterfølgere, at kjødet skal overgis til døden osv. Tvert imot knurrer og klager de over at en slik lære bare tynger ned samvittigheten med loven.

Luther sier «de tar bare skummet av evangeliet». De kan nok tale mye om nåden og troen. Men i deres daglige liv er det ingen Herrens frykt og Ånd hos dem. Da lever de fritt i sin synd og urettferdighet. De er grenene i Kristus som ikke bærer frukt, og ikke renses, bøyes og beskjæres. Men får vokse vilt, og utbre seg akkurat i den retning de selv ønsker. Kristus er ingen rettesnor for dem.

Hva skal en si til disse? Jo, at dere er opptatt med evangeliet og det å ha en god samvittighet, er vel og bra. Men hvorfor elsker dere ikke tukt? Er ikke også formaningene i Bibelen ord fra Kristus og apostlene? «Hele Skriften er innåndet av Gud, og den er nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettleiding og til opplæring i rettferdighet, for at Guds menneske skal bli satt i stand og godt rustet til all god gjerning». Hør! Lammet må ikke stykkes opp. Det skal etes helt!

Men feilen hos alle disse er at de tenker mer enn de hører. De legger ikke nøyde nok merke til Ordet.

Merk deg derfor at Lammet skal etes helt!